

מסכת זבחים - פרק א'

יקירי, השלם את המילים החסרות!

(א) כָּל הַזְבָּחִים שֶׁ _____ שְׁלָא לְשִׁמּוֹן אֵלָא לְשֵׁם קֶרֶבֶן אַחַר - _____ וּמִמְשִׁיכִים אֵת הַ _____ בְּקֶרֶבֶן, אֲקָלָא שְׁלָא עָלוּ הַזְבָּחִים לְבַעְלִים לְשֵׁם _____ . חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן הַחֲטָאת שֶׁנִּפְסָלִים בְּ _____ שֶׁלָא לְשִׁמָּה. הַפֶּסַח פְּסוּל בְּמַחֲשַׁבֵּת שֶׁלָא לְשִׁמּוֹ - כַּשֶּׁנִּשְׁחַט בְּ _____ , וְהַחֲטָאת פְּסוּלָה - בְּכָל _____ . רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר: אִף הָאֵשֶׁם _____ בְּמַחֲשַׁבֵּת שֶׁלָא לְשִׁמָּה. הַפֶּסַח פְּסוּל בְּמַחֲשַׁבֵּת שֶׁלָא לְשִׁמּוֹ - כַּשֶּׁנִּשְׁחַט בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם פְּסוּלִים בְּמַחֲשַׁבֵּת שֶׁלָא _____ - בְּכָל זְמַן. אָמַר רַבִּי אֶלְיעֶזֶר: אֲבִיא _____ לְדַעְתִּי, בָּאָה עַל חֲטָא, וְ _____ בָּא עַל חֲטָא. מַה _____ פְּסוּלָה כַּשֶּׁחֲשַׁב מַחֲשַׁבֵּת שְׁלָא לְשִׁמָּה, אִף _____ פְּסוּל בְּמַחֲשַׁבֵּת שְׁלָא לְשִׁמּוֹ.

(ב) יוֹסִי בֶן _____ אוֹמֵר: אִף כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת הַנִּשְׁחָטִים לְשֵׁם פֶּסַח וְלְשֵׁם חֲטָאת - _____ . שְׁמַעוֹן אַחֵי עֲזַרְיָה אוֹמֵר: אִם שִׁחַטוֹן לְשֵׁם _____ מִהֵן - כְּשֶׁרִיָּן, אֲבָל אִם שִׁחַטוֹן לְשֵׁם _____ מִהֵן - פְּסוּלִים.

כִּיצַד?

קִדְשֵׁי _____ שֶׁשִּׁחַטוֹן לְשֵׁם קִדְשֵׁים קָלִים - _____ מִכִּיּוֹן שֶׁזֶה לְשֵׁם _____ מִהֵן.

קִדְשֵׁים קָלִים שֶׁשִּׁחַטוֹן לְשֵׁם קִדְשֵׁי קִדְשֵׁים - _____ מִכִּיּוֹן שֶׁזֶה לְשֵׁם _____ מִהֵן.

הַבְּכוֹר וְ _____ שֶׁשִּׁחַטוֹן לְשֵׁם שְׁלָמִים - _____ מִכִּיּוֹן שֶׁזֶה לְשֵׁם _____ מִהֵן.

וְ _____ שֶׁשִּׁחַטוֹן לְשֵׁם בְּכוֹר אוֹ לְשֵׁם מַעֲשֶׂר - _____ מִכִּיּוֹן שֶׁזֶה לְשֵׁם _____ מִהֵן.

(ג) פֶּסַח שֶׁנִּשְׁחַט בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר בֵּין הָעֶרְבִים שֶׁלָא לְשִׁמּוֹ - _____ .

אִם נִשְׁחַט שֶׁלָא לְשִׁמָּה בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר - _____ , שֶׁהִפְסַח שֶׁלָא בְּזִמְנוֹ הֵינּוּ שְׁלָמִים.

הַפֶּסַח שֶׁשִּׁחַטוֹ בְּ _____ בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר שְׁלָא לְשִׁמּוֹ - רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ _____ , מִכִּיּוֹן שֶׁאֵין זֶה 'בְּזִמְנוֹ' וְדִינוֹ כְּאֵלוֹ נִשְׁחַט בְּ _____ עֶשֶׂר.

בן בתירא _____ את הקרבן כאלו נשחט בין הערבים.

אמר שמעון בן עזאי: מקבל אני מפי _____ ושנים זקן שאמרו ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה ב _____ לנשיא, שכל הזבחים _____ שנזבחו שלא לשמן - _____, אלא שלא עלו לבעלים משום _____, חוץ מן הפסח ומן החטאת.

ולא הוסיף בן עזאי לאסור כשאמר 'הנאכלים' אלא את _____, ולא הודו לו חכמים.

(ד) הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, או ש _____, והלך, ו _____ שלא לשמן, או שעשה אחת מעבודות אלו לשמן ושלא לשמן, או שעשה אחת מעבודות אלו לא לשמן ולשמן - פסולים. כיצד?

לשמן ושלא לשמן - חשב בתחילת העבודה לשם _____ ובסוף העבודה לשם _____.

שלא לשמן ולשמן - חשב בתחילת העבודה לשם _____ ובסוף העבודה לשם _____.

שהזבח נפסל במחשבת שלא לשמו בארבעה דברים: ב _____ ובקבול וב _____ ובזריקה.

רבי שמעון _____ את הקרבן אם חשב שלא לשמו בהלך.

שהנה רבי שמעון אומר: אי אפשר שלא ב _____ ושלא בקבלה ושלא ב _____ ולכן מחשבה פוסלת בו, אבל אפשר שלא ב _____, באופן ששוחט בצד המזבח וזרק, ולכן אין _____ פוסלת בהילוך.

רבי אלעזר אומר: המהלך במקום שהוא צריך ל _____ - המחשבה פוסלת, ובמקום שאין _____ להלך - אין המחשבה _____.